

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 23To/111/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619010187  
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3619010187.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Patrika Príbělského, PhD. a JUDr. Beáty Javorkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. novembra 2019 prejednal odvolanie prokurátorky Krajskej prokuratúry Trenčín v trestnej veci obžalovaného

N. Q.,

nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom mesto T., prechodne bytom T., U. I. XXXX/XX, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podala proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 1T/70/2019 zo dňa 25. septembra 2019 a takto

### **r o z h o d o l :**

Podľa § 321 ods. 1 písm. c), ods. 2 Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste odňatia slobody.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný odsudzuje podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. l), n), 37 písm. m) , 38 ods. 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 10 (desať) rokov, pre výkon ktorého trestu sa podľa § 48 ods. 1, 4 Tr. zák. zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Výroky o vine, treste prepadnutia veci, ochrannom dohľade a o ochrannom liečení v rozsudku súdu prvého stupňa zostávajú týmto zrušením nedotknuté.

### **o d ô v o d n e n i e :**

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný N. Q. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. na skutkovom základe, že od presne neustáleného obdobia, minimálne od letných mesiacov roku 2018 do 03.04.2019, od presne nezistených osôb z obce Hájske, okres Šaľa alebo zo Serede, okres Galanta, neoprávnene si zadovážoval omamnú látku fentanyl, a to konkrétne rôzne transdermálne náplaste obsahujúce fentanyl, ktorú prechovával v mieste bydliska v Partizánskom, U. I.. XXXX/XX, presne nezistené množstvo použil pre vlastnú potrebu a presne nezistené množstvo predal alebo bezplatne poskytol viacerým, najmenej piatim osobám na rôznych miestach v T. po predchádzajúcom kontakte telefonicky alebo SMS správami na telefónne číslo, ktoré používal alebo po predchádzajúcom kontakte cez sociálne siete, a to X. F. predal omamnú látku fentanyl celkom päťdesiatkrát, Y. F. predal fentanyl asi desaťkrát, Y. T. dal bezodplatne fentanyl jedenkrát, T. R. predal fentanyl najmenej desaťkrát, E. T. predal fentanyl celkovo asi päťdesiatkrát, všetkým za cenu 10,- eur za jednu dávku,

príčom pri domovej prehliadke vykonanej dňa 03.04.2019 v mieste prechodného bydliska obžalovaného N. Q. v T. na G. U. okružná číslo XXXX/XX v byte č. XX boli zaistené:

- 1 transdermálna náplasť obsahujúca účinnú látku fentanyl s plochou 28,6 cm<sup>2</sup>, čo zodpovedá najmenej 14 obvykle jednotlivým dávkam fentanylu,
- 1 ks transdermálna náplasť obsahujúca účinnú látku fentanyl s plochou 42 cm<sup>2</sup>, čo zodpovedá najmenej 21 obvykle jednotlivým dávkam fentanylu,
- jednorazová injekčná striekačka U-100 o objeme 1 ml obsahujúca fentanyl, čo zodpovedá jednej jednotlivéj dávke fentanylu,
- transdermálna náplasť s plochou 3,4 cm<sup>2</sup> obsahujúca účinnú látku fentanyl, čo zodpovedá najmenej 2 obvykle jednotlivým dávkam fentanylu,
- transdermálne náplaste s plochou 6,4 cm<sup>2</sup> a 5,3 cm<sup>2</sup> obsahujúce účinnú látku fentanyl, čo zodpovedá najmenej 6 obvykle jednotlivým dávkam fentanylu,

príčom fentanyl je podľa z.č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach , psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny omamných látok.

Bol za to odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 38 ods. 2, 36 písm. l), 37 písm. m), § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam k trestu odňatia slobody na 80 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa §§ 76 ods. 1, 78 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému uložený ochranný dohľad v trvaní jedného roka.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest prepadnutia vecí konkrétne uvedených v rozsudku súdu prvého stupňa súvisiacich s jeho trestnou činnosťou.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c) Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest prepadnutia vecí - finančných prostriedkov v sume 240 €.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. bolo obžalovanému uložené aj ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku podala prokurátorka v zákonnej lehote odvolanie, ktoré písomne zahlásila v neprospech obžalovaného tak, že toto smeruje proti výroku o treste. V písomných dôvodoch odvolania vytýkala súdu prvého stupňa neodôvodnené použitie moderačného oprávnenia podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. a v dôsledku toho neuloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby. Súd prvého stupňa takto rozhodol napriek tomu, že obžalovaný bol doposiaľ osemkrát súdne trestaný pre rôznu trestnú činnosť. Prokurátorka poukázala na to, že obžalovaný predával ako díler v Partizánskom a okolí omamnú látku fentanyl. Išlo pritom o dílera zásobujúceho podľa výpovedí svedkov komunitu drogovovo závislých osôb v Partizánskom. Ochrana spoločnosti preto vyžaduje uloženie trestu odňatia slobody dlhšieho trvania. Samotné vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní samo osebe nemôže byť dôvodom na čisto formálne a mechanické zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Žiadne iné okolnosti prípadu pritom neodôvodňujú zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa nie je zrejmé, prečo nebolo možné uložiť obžalovanému trest odňatia slobody v zákonnej trestnej sadzbe. Z pohľadu prevencie takýmto uložením neprimerane nízkeho trestu, nedochádza k zabezpečeniu prevýchovy páchatel'a (individuálna prevencia) ani k odradeniu potencionálnych páchatel'ov od páchania takejto závažnej a spoločensky nebezpečnej trestnej činnosti (generálna prevencia). Prokurátorka namietala tiež neodôvodnenie výroku rozsudku súdu prvého stupňa o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia s výnimkou pozitívnej zmeny v postoji obžalovaného a s poukazom na absolvovanie ochranného liečenia. V závere prokurátorka vyslovila názor, že v záujme dosiahnutia účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. bolo potrebné uložiť trest odňatia slobody v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby. Prokurátorka navrhla podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. navrhla odvolaciemu súdu, aby sám uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

K odvolaniu prokurátorky sa písomne vyjadril aj obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne. Obhajkyňa nesúhlasila s názorom prokurátorky v tom, že neboli splnené dôvody na aplikáciu moderačného ustanovenia v zmysle ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. Uviedla, že vzhľadom na okolnosti prípadu, ako aj vzhľadom na osobné a majetkové pomery páchatel'a postupoval súd prvého stupňa správne, keď pri ukladaní trestu aplikoval Stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR, sp. zn. Tpj 55/2016 zo dňa 27.6.2017. Obžalovaný nebol žiadnym „dealerom drog“ v pravom zmysle slova, pretože bol riadne zamestnaný, drogy užíval sám a tieto si kupoval výhradne pre vlastnú spotrebu. Obžalovaný poskytol - predal alebo dal drogu iba príležitostne na základe oslovenia, požiadavky alebo prosby zo strany iných osôb (kamaráti, známi), ktorí vedeli, že obžalovaný je konzumentom drog a je to najjednoduchšia cesta ako sa sami môžu k droge dostať. Obžalovaný nemal z predaja drog žiadny majetkový prospech, lebo nedisponuje žiadnym majetkom ani finančnými úsporami. Z týchto dôvodov navrhla odvolanie prokurátorky podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní zotrvali prítomné procesné strany na svojich písomných návrhoch. Obhajkyňa doplnila, že uložený trest odňatia slobody je treba posudzovať spolu s uloženými ďalšími sankciami - ochranným dohľadom a ochranným liečením. Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku prechádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátorky je čiastočne dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytykaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

K odvolaním prokurátorky napadnutému výroku o treste odňatia slobody, vrátane zaradenia do ústavu na výkon trestu uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Aj z rozhodnutia súdu prvého stupňa aj z odvolania prokurátorky vyplýva, že rozhodujúcou právnou skutočnosťou pre správne určenie výmery trestu odňatia slobody je v prejednávanej veci rozhodnutie o tom, či vyhlásenie obžalovaného, že je vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktoré súd postupom podľa § 257 Tr. por. prijal, odôvodňuje v tomto prípade použitie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody.

V tejto súvislosti senát odvolacieho súdu pripomína svoju ustálenú súdnu prax, podľa ktorej na takéto vyhlásenie sa vždy prihliadne pri rozhodovaní o treste. Prichádzajú do úvahy tri alternatívne spôsoby rozhodnutia. Na takéto vyhlásenie sa prihliadne ako na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. (napomáhanie pri objasňovaní svojej trestnej činnosti), alebo je to dôvod na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam. Napokon takéto vyhlásenie spolu s ďalšími okolnosťami prípadu alebo pomermi páchatel'a môže odôvodňovať mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák.

Možné použitie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam v takýchto prípadoch sa ustálilo v súdnej praxi po prijatí Stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR Tpj 55/2016 zo dňa 27.6.2017 uverejneného pod č. R 44/2017. Pri výklade a používaní tohto stanoviska na jednotlivé prejednávané prípady musia však vo veci konajúce súdy vychádzať aj z tej jeho časti (5 právna veta), kde je uvedené, že analogické použitie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. nie je obligatórne. Znamená to, že obžalovaný, ktorý takéto vyhlásenie na začiatku hlavného pojednávania urobí, nemá automaticky nárok na takéto mimoriadne zníženie trestu. V súvislosti s tým senát odvolacieho súdu vyslovuje názor, že takéto možnosť použitia takéhoto ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu musí byť vždy posudzovaná spolu s účelom trestu tak, ako je uvedený v § 34 ods. 1 Tr. zák. Okrem ochrany spoločnosti je tu dôraz kladený najmä na výchovný (prevýchovný) účel trestu.

V prejednávanej veci pritom senát odvolacieho súdu na rozdiel od názoru súdu prvého stupňa dospel k záveru, že možnosti nápravy obžalovaného súdu veľmi sťažené. Z doterajšej súdnej minulosti obžalovaného vyplýva, že od roku 2007 všetky výchovné tresty (alternatívne tresty), ktoré boli obžalovanému uložené (trest odňatia slobody s povolením podmieneného odkladu, trest povinnej

práce, peňažný trest) museli byť „premenené“ na tresty odňatia slobody nepodmienečné, pretože obžalovaný po ich uložení nevedol riadny život.

Ďalšou významnou okolnosťou svedčiacou o sťažených možnostiach nápravy obžalovaného je to, že hoci dňa 13.2.2018 vykonal uložené tresty odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (16 mesiacov - trestné rozkazy Okresného súdu Galanta, sp. zn. OT/165/14 a Okresného súdu Partizánske, sp. zn. OT/21/2015) prakticky „hneď“ od letných mesiacov roku 2018 začal páchať najzávažnejší druh drogovej trestnej činnosti - obzvlášť závažný zločin.

Tieto okolnosti pritom súd prvého stupňa prakticky vôbec nezohľadnil popri urobenom vyhlásení obžalovaného svoje rozhodnutie o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody u obžalovaného N. Q. odôvodňoval „pokorou, sebareflexiou a snahou zmeniť život“. Taktiež hovorí o „nerozvážnosti“ konania obžalovaného s takou trestnou minulosťou - 5 predchádzajúcich odsúdení, ktoré obžalovaný nemá zahladené, je úvaha súdu prvého stupňa prilihavá najmä pre prvotrestaných páchatel'ov. Jednoznačne senát odvolacieho súdu sa nestotožnil s názorom súdu prvého stupňa v tom, že u obžalovaného je potrebné zvýrazňovať výchovnú zložku trestu pred represívnou tým, že bude obžalovanému uložený trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Práve naopak vyššie uvedené okolnosti týkajúce sa sťažených možností nápravy obžalovaného svedčia skôr pre uloženie trestu odňatia slobody v hornej polovici trestnej sadzby uvedenej v Osobitnej časti Trestného zákona pre daný obzvlášť závažný zločin drogovej povahy. V prejednávanej veci vyhlásenie, ktoré urobil obžalovaný na hlavnom pojednávaní, správne mal súd vyhodnotiť „len“ ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. a nie postupom podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam znížiť obžalovanému trest odňatia slobody o 40 mesiacov. K tomu je potrebné tiež uviesť, že všetky doteraz uložené a vykonané tresty sa u obžalovaného prakticky minuli svojho prevýchovného účinku.

V nadväznosti na vyššie uvedené úvahy týkajúce sa uloženia trestu obžalovanému N. Q., k vyjadreniu obžalovaného k odvolaniu cestou svojej obhajkyne senát odvolacieho súdu uvádza, že „dealerom drog“ môže byť nielen osoba, ktorá sa živí výlučne týmto spôsobom, ale aj osoba, ktorá inak má aj legálny príjem, napríklad zo zamestnania. Z množstva predanej omamnej látky fentanyl uvedenej v skutkovej vete rozsudku súdu prvého stupňa (120 predajov) súčasne nevyplýva, že by si obžalovaný kupoval predmetnú omamnú látku „len pre seba“, ako to uvádzala obhajkyňa vo vyjadrení. Nepochybne nešlo o príležitostný predaj, skôr naopak podporuje tvrdenie prokurátorky (vyplýva to aj z obsahu trestného spisu) o tom, že pre konzumentov tejto omamnej látky v danom regióne pôsobil obžalovaný ako pravidelný „dodávateľ“ (za 10 €).

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. c), ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o uložení trestu odňatia slobody, pretože skutkové zistenia týkajúce sa použitia ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu sú nesprávne. Súd prvého stupňa predmetné ustanovenie Trestného zákona nemal použiť, pretože trest odňatia slobody, ktorý obžalovanému uložil podľa tohto „zmierňovacieho“ ustanovenia nie je postačujúci na splnenie účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. z dôvodov ako ich vyššie uviedol odvolací súd. Pri splnení podmienok uvedených v § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol odvolací súd o uložení trestu odňatia slobody sám rozsudkom. V dôsledku prevahy priznaných poľahčujúcich okolností došlo jednak k zníženiu hornej hranice trestnej sadzby o 1/3 (§ 38 ods. 3 Tr. zák.) (z 15 rokov na 13 rokov a 4 mesiace). Súčasne vzhľadom na niektoré okolnosti, ktoré uviedol v rozsudku už súd prvého stupňa (ľútosť obžalovaného, vlastná závislosť na drogách), ako aj vzhľadom na to, že obžalovanému boli uložené aj ďalšie sankcie - ochranné opatrenia (liečenie, ochranný dohľad) smerujúce tiež k zabezpečeniu, aby obžalovaný už ďalej nepáchal trestnú činnosť, senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že primeraným trestom odňatia slobody je trest vo výmere 10 rokov, teda na samej dolnej hranici trestnej sadzby.

Súčasne senát odvolacieho súdu ale neprisvedčil odvolaniu prokurátorky v tom, že je nevyhnutne potrebné, aby obžalovaný vykonával trest odňatia slobody v ústave na výkon trestu s najprísnejším - maximálnym stupňom stráženia. Tu sa senát odvolacieho súdu stotožnil s názorom súdu prvého stupňa v tom, že pri súčasnom absolvovaní ochranného liečenia, ako aj doteraz bezproblémový výkon väzby (8 mesiacov), trest odňatia slobody môže splniť svoj účel aj jeho výkonom v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obžalovanému síce bol ukladaný trest odňatia slobody za obzvlášť závažný zločin (§ 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. ), avšak nebol mu uložený trest odňatia slobody prevyšujúci 15 rokov (§ 48 ods. 4 Tr. zák.), čo by inak vylučovalo zaradenie do iného ako maximálneho stupňa

stráženia. Tu senát odvolacieho súdu poukazuje aj na to, že obžalovanému je možné dať „šancu napraviť sa“ aj v tomto miernejšom ústave na výkon trestu, pričom ale podľa správania sa obžalovaného a plnenia povinností môže dôjsť nielen k ďalšiemu zníženiu stupňa stráženia, ale aj k jeho zvýšeniu.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.